

Եղիշե Չարենց

Ինչպես երկիրս անսփռփ

Ինչպես երկիրս անսփռփ, ինչպես երկիրս բախտագուրկ,
Ինչպես երկիրս ավերակ ու արնաներկ -
Մխում է սիրտս հիմա որք, մխում է սիրտս բախտագուրկ,
Մխում է սիրտս՝ ավերակ ու արնաներկ...

Եվ այս երգերը իմ կարմիր, ախ, այս երգերը իմ կարմիր,
Որ երգում է անսփռփ սիրտս կրակուն -
Ինչպե՞ս պիտի արդյոք հնչեն, ախ, այս երգերը իմ կարմիր -
Իմ ավերակ, իմ ո՛րք երկրում...

Ինչպես երկիրս անսփռփ, ինչպես երկիրս ավերակ -
Այնպես էլ սիրտս - անսփռփ, այնպես էլ սիրտս - անուրախ,
Վե՛րք է դառնում սրտիս խորքում օրերի փա՛յլը այս հրակ -
Ախ, սի՛րտս իմ՝ բո՛րք ու անսփռփ,- երկի՛ր իմ՝ ո՛րք ու անուրախ...

1928